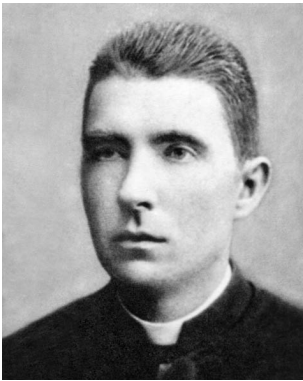

О. Є. Мельник-Гнатишин

Купчинський Євген Іванович

КУПЧИНСЬКИЙ Євген Іванович (19. 06. 1867, с. Оглядів, нині Радохів. р-ну Львів. обл. – 28. 08. 1938, с. Сороцьке, нині Тереховлян. р-ну Терноп. обл.) – громадсько-культурний діяч, організатор хорів і диригент, цитрист. Брат [Т. Купчинського](#). Закін. гімназію та греко-католический семінарій (1891) у Львові. Того ж року рукопоклад. на священника. Служив у парафіях низки сіл Тернопільщини і Львівщини, від 1905 – у с. Сороцьке, де також був засн. сільс. хорів і читалень товариства «Просвіта». Брав уроки гри на цитрі у В. Зарицького та Ф. Капітонової, теорії музики – *О. Нижанківського*. У 1880-х рр. був тісно пов'яз. із «Академ. братством» і хором цього товариства, з яким виступав як акомпаніатор та соліст-цитрист, виконуючи композиції укр. і зарубіж. авторів, а також власні у концертах укр. виконавців. У 1880–90-х рр. опрацював для цитри дивертисмент на теми з опери «Різдвяна ніч» та 2 дивертисменти на теми з опери «Наталка Полтавка» М. Лисенка, фантазії на теми з опер «Норма» В. Белліні та «Лючія ді Ламмермур» Г. Доніцетті, муз. картини за мотивами стрілецьких пісень, обробки нар. пісень, 6 попури на нар. теми. 1905–12 виступав як співак і цитрист хору «Бандурист» під час турне містечками Галичини, а також брав участь у концертах, присвяч. пам'яті Т. Шевченка, І. Франка, М. Шашкевича. Через хворобу відійшов від виконав. діяльності (лише зрідка виступав у Львові), продовжив керувати хорами в с. Ріпнів (нині Буського р-ну Львів. обл.) і Сороцьке. Переклав для цитри мазурки, вальс та «Похоронний марш» Ф. Шопена, арію Йонтека з опери «Галька» С. Монюшка, п'єси Р. Шуманна та Л. ван Бетговена, а також салонні п'єси австр. та нім. композиторів, чеськ., польськ., серб. нар. пісні, керуючись доступністю сприйняття селянами несклад. мелодій. музики. Видав зб. композицій для цитри «Руський цитрист» (Відень, 1902–04, у 10-ти зошитах), до якого увійшли різноманітні марші, польки, романси. 2004 у Львові вийшло

друком повне зібр. збережених творів К.

Основні твори

«Три пісні» («Доля», сл. Т. Шевченка; «Моя пісня», сл. М. Бачинського; «У садочку», сл. К. Студинського; 1889); солоспіви з фортепіано – «Не тополю високою» (сл. Т. Шевченка, 1891).

Рекомендована література

1. Некролог // Діло. 1938, 4 верес.;
2. Герета І. Його ніжна і буремна цитра // Свобода. 1992, 15 верес.;
3. Медведик П. Діячі української музичної культури: Купчинський Євген // Зап. НТШ. Пр. Музикозн. комісії. Л., 1993. Т. 226;
4. Антонович О. Уривок щоденника цитриста та композитора Євгена Купчинського з 1888–1889 років // Там само. 1996. Т. 232;
5. Медведик П. Незабутній світ його цитри // Свобода. Нью-Йорк. 1997, 21 черв.

Бібліографічний опис:

Купчинський Євген Іванович / О. Є. Мельник-Гнатишин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51738>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).